

Utskriften på Aftenposten.no sponses av Blekkpatron.no

Norges Warhol

Marius Martinussen malte kronprinsesse Mette-Marit på en 16 kvadratmeters flate. Det resulterte i to ukers medieoppmerksomhet fra de største tyske aviser.

BJØRN BRØYMER

Berlin

Rosenthaler Platz i Øst-Berlin ser nesten ut som den gjorde den gang Erich Honecker var DDRs diktator og ingen trodde at kommunisthelvetet noen gang ville ta slutt. Der møter jeg den norske billedkunstneren Marius Martinussen. Siden september har han bodd i Strelitzerstrasse, der 57 mennesker klarte å flykte til vest gjennom en tunnel under dødssonen.

I en slitt bygning har den unge norske billedkunstneren sitt atelier og bolig. Han har nok å gjøre. Christianssands Kunstforening har invitert ham til å vise sine kunstverker i april. Tre av bildene til utstillingen er ferdig, her blir norsk nasjonalromantikk anno 2005 i sterke farger.

- Nå arbeider jeg med nasjonalromantikk 2005, sier maleren Marius Martinussen, her foran noen av sine fargerike bilder.

FOTO: BJØRN BRØYMER

Mammutportrett.

I høst ble Marius Martinussen et navn i nyhetene da han utførte et mammutportrett av kronprinsesse Mette-Marit. Resultatet fikk prege utstillingslokalet "Prosjekt 0047" nær travle Alexanderplatz i Berlin. Straks fikk veggmaleriet av Mette-Marit flere helsider i tyske storaviser som Bild og BZ.

- Jeg oppfatter bildet som en 16 kvadratmeters hyldest til Mette-Marit, prøvde å ta tilbake det som var vårt etter at tyske medier sprer løgner om henne. Det er helt vilt det mange tyske medier presterer å skrive om Mette-Marit. Hun har ikke noe å gjøre med de vrengebilder som en del store tyske blader og aviser kommer med.

Han er allerede blitt kalt Norges svar på Andy Warhol. Han maler ikke suppebokser, Marilyn Monroe og dronning Sonja, men til gjengjeld kronprinsesse Mette-Marit og Idol-helten Kurt Nilsen, og nå er han i gang med hypermoderne nasjonalromantikk.

- Mette-Marit og Kurt er mine ikoner, jeg kunne selvsagt ha laget et Bush-maleri og et Coca-Cola-maleri, men det virker ikke så interessant for meg. Å bli sammenlignet med Andy Warhol er en kompliment. Jeg liker veldig godt Andy Warhol og jobber med popkunst selv.

Pils fra sør.

Han skapte også et 25 kvadratmeters stort maleri av etiketter fra Arendals Bryggeri gjennom tidene. Som for sikkerhets skyld ble stilt ut i Kristiansand...

- Jeg synes det passet godt i Christianssands Kunstforening. Kristiansandere har jo alltid ligget i strid med arendalitter.

- *Hvem har kjøpt kunstverket?*

- Jeg har allerede malt over det. Men "Arendalspilsens venner" ga meg en ærespris, et maleri av en Arendalspils utført av en Nerdrum-elev, pluss en middag på en fin restaurant i Arendal.

Han skal ha to utstillinger i Oslo i løpet av neste år, i "Kunstverket" i Tromsøgaten, samt i Landsforeningen Norske Malere. I Trondheim Kunstforening fikk han stor plass i 2003. Et helt rom i Trondheim Kunstforening med Marius-mønsteret fra den klassiske norske strikkegenseren.

Nordmenn i Berlin.

Marius Martinussen er født og oppvokst i Arendal. Senere flyttet han til Oslo og tok Einar Granums kunsthøyskole. Derpå ventet fem år ved Kunstakademiet i Trondheim før han valgte seg Berlin.

- Berlin var et logisk valg. Mange yngre norske kunstnere kommer hit. De henger på rare utesteder og arbeider. Jeg har truffet flere unge norske kunstnere i Berlin enn i Norge. Berlin byr på et veldig inspirerende miljø. Jeg håper å kunne bli her lenge. Berlin er en by hvor det er mer fraflytting enn tilflytting, så det er rimelig å bo her, jeg synes det er veldig rart at man har en utskifting hele tida. Stadig får en nye venner.

Han står opp hver dag klokken 9 og maler gjerne hele dagen. Atelieret er dekorert med malerens fargerike bilder, nasjonalromantiske fresker med utgangspunkt i fjell, trær og skyer

- Folk går i Nasjonalgalleriet og ser Tidemand og Gude som strutter av nasjonalromantikk, men deres bilder ble jo aldri malt i Norge. De ble til i Düsseldorf. Datidens norske kunstnere dro til Berlin, Dresden og Düsseldorf, for det var så mange gode vinstuer der og så malte de sine norske landskaper der. Munch kom jo hit. Jeg ville lage nasjonalromantikk med vår tids øyne.

- *Hvordan begynte kunstnerlivet?*

- Male og tegne har jeg gjort alltid. Ti år gammel fikk jeg oljemaling og malte et par ganger i uka. Begynte på en kunsthøyskole i Arendal. Jeg ville bli kunstner! Jeg har alltid visst hva jeg vil bli. Det er deilig å kunne få lov til å gjøre akkurat det man vil.

- *Et ensomt yrke kanskje?*

- Nja, men du treffer utrolig mange rare typer også da. Jeg kommer rett fra Dubai nå, var med på Emaar International Art Symposium med 70 kunstnere fra 50 land. Der var jeg i to uker og malte, vi hadde tjenere som kom med maling til oss. Det var gøy.

I det nye Kulturhuset i Arendal er arendalitten Marius representert med bildet "Kikkehull", som fortøner seg som et tremønster der kvisthullene er byttet ut med ulike øyne.

- Jeg får noen penger til å leve, det går veldig bra egentlig. Jeg tjener godt, blir ikke millionær, men jeg slipper å gjøre andre ting enn å male.

Dette er en artikkel fra www.aftenposten.no.

Oppdatert: 27. februar 2005 kl.00:02

Adressen til denne artikkelen er: http://www.aftenposten.no/kul_und/article979333.ece

Innholdet i Aftenposten, Aftenposten.no og Oslopuls.no er beskyttet etter lov om opphavsrett til åndsverk. Kopiering og utskrift til annet enn privat bruk er ikke tillatt uten avtale med Aftenposten.

Vilkår for publisering finner du på www.aftenposten.no/generellebetingelser.